

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 23-03-45443 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

בקשה מספר 1

לפני כבוד השופטת סיגלית מצא

התובע והנתבע שכנגד: ירון כץ

נגד

הנתבעת והתובעת שכנגד: מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

החלטה

1. בפניי בקשה שהגישה הנתבעת והתובעת שכנגד, חברת מידרג (להלן: "מידרג"), ליתן צו זמני המחייב את התובע והנתבע שכנגד, ירון כץ (להלן: "התובע") לחדול מקמפיין הכפשה שהוא מנהל כנגדה, כנטען, במסגרת פרסומים ברשת החברתית "פייסבוק" ובפרסומים על גבי רכב ייעודי.

ההליך

2. ביום 20.3.2023 הגיש התובע כנגד מידרג תביעה לתשלום פיצויים בסך 75,000 ₪, בגין נזקים שנגרמו לו בשל הפרה נטענת של הסכם שנכרת בין הצדדים בכל הנוגע להפניית לקוחות לתובע על-ידי מידרג ולחלופין בשל פגיעה בשמו הטוב.

התביעה הוגשה בסדר דין מהיר.

3. ביום 15.5.2023 הוגש כתב הגנה מטעם מדרג.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 45443-03-23 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

4. ביום 17.5.2023 הגישה מדרג כתב תביעה שכנגד, במסגרתו עתרה לחיוב התובע בפיצויים בסך 75,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

בכתב התביעה שכנגד התייחסה מדרג לפרסום של התובע מיום 29.12.2022, 13.4.2023, וכן פרסום נגד מנכ"ל מדרג מתאריך לא ידוע (סעיף 26 לכתב התביעה שכנגד). משכך, עתרה מדרג לחיוב התובע בפיצויים וכן למתן צו המחייב אותו להסיר את הפרסומים ולפרסם התנצלות באתר בו פורסמו הפרסומים.

5. התיק נקבע לשמיעה מספר פעמים, אולם מועד הדיון נדחה לבקשת הצדדים. נכון להיום קבוע התיק לשמיעה ביום 27.5.2025.

הבקשה

6. ביום 17.11.2024 הגישה מדרג בקשתה.

בבקשה נטען כי מזה חודשים רבים עסוק התובע בהכפשת שמה של מידרג ועובדיה, לרבות מנכ"ל מידרג, במסגרת חשבון "פייסבוק" שברשותו.

מידרג הוסיפה וטענה כי התובע מפרסם על-גבי רכבו שלט בו נכתב "מידרג אתר של נוכלים!!" ואף פרסם סרטונים מכפישים.

עוד טענה מידרג כי התובע מתקשר מעת לעת למשרדי מידרג, רושם הודעות ב-WhatsApp העסקי שלה ומטריד את עובדיה בשאלות קנטרניות חוזרות ונשנות.

מידרג טענה כי התובע אף מכפיש את ב"כ מידרג וכינה את בית המשפט "משתף פעולה".

לבקשה צורפה אסופת פרסומים מיום 23.2.2024, מיום 9.5.2024, מיום 17.5.2024, מיום 21.5.2024, מיום 23.5.2024, מיום 24.5.2024, מיום 27.5.2024, מיום 29.5.2024, מיום 30.5.2024, מיום 3.6.2024, מיום 4.6.2024, מיום 5.6.2024, מיום 11.6.2024, מיום 13.6.2024,

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 45443-03-23 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

מיום 15.6.2024, מיום 16.6.2024, מיום 20.6.2024, מיום 21.6.2024, מיום 5.7.2024, מיום 7.7.2024, מיום 9.8.2024, מיום 10.8.2024, מיום 12.8.2024, מיום 15.8.2024, מיום 16.8.2024, מיום 18.8.2024, מיום 19.8.2024, מיום 20.8.2024, מיום 21.8.2024, מיום 22.8.2024, מיום 23.8.2024, מיום 26.8.2024, מיום 27.8.2024, מיום 1.9.2024, מיום 3.9.2024, מיום 17.9.2024, מיום 24.9.2024, מיום 29.9.2024, מיום 1.10.2024, מיום 13.10.2024, מיום 14.10.2024, מיום 19.10.2024, מיום 27.10.2024, מיום 1.11.2024, מיום 2.11.2024, מיום 7.11.2024.

7. לטענת מידרג בבקשתה, יש ליתן סעד כמבוקש "מקום בו בקשת הסעד הזמני מצביעה באופן מובהק על עילת התביעה הנוכחית וכן תביעה עתידה, כזו הראויה לעמוד לזכותה והמצדיקה את קבלתה" (סעיף 14 לבקשה).

מידרג טענה כי הבקשה הוגשה בתום לב ובניקיון כפיים, וכי קדמה לה פנייה לתובע, מתוך תקווה כי ניתן יהיה לחסוך את הבקשה.

עוד טענה מידרג כי צו המניעה המבוקש חיוני לשמירת המצב הקיים.

מידרג טענה כי מאזן הנוחות נוטה לטובתה.

8. התובע מתנגד לבקשה.

לטענת התובע, הבקשה מתייחסת לתביעה עתידית ולא לתביעה שהגישה מידרג, ודי בכך להביא לדחייתה.

עוד טען התובע כי הבקשה לוקה בשיהוי.

התובע טען כי עומדת לו הגנת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

דיון והכרעה

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 23-03-45443 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

9. תקנה 94 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "תקנות סדר הדין האזרחי") קובעת ש"מטרת הסעד הזמני היא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין".

10. בהתאם לתקנה 95(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, על המבקש לשכנע "על בסיס ראיות מספיקות לכאורה בקיומה של עילת תביעה".

כן על המבקש להצביע על כך שמאזן הנוחות נוטה לטובתו, וכי אין סעד אחר המשיג את תכלית מתן הצו ופגיעתו בנתבעים קלה יותר (תקנות 95(ד)(1)-(2) לתקנות סדר הדין האזרחי).

בין שני השיקולים הללו מתקיים יחס של "מקבילית כוחות" לפיו "ככל שסיכויי התביעה גבוהים יותר כך ניתן להקל בדרישת מאזן הנוחות, ולהיפך. עם זאת, מקובל לראות בשיקול מאזן הנוחות כבעל מעמד בכורה..." (דברי כב' השופט ע' גרוסקופף ברע"א 4417/18 בבבפור נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, פסקה 15 (3.12.2018); יששכר רוזן-צבי, הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים (2021) עמ' 411 והאסמכתאות המובאות בהערת שוליים 15, שם).

11. בנוסף, על המבקש להצביע על כך שבקשתו למתן הצו הוגשה בתום לב. במסגרת שיקול זה על מבקש להביא בפני בית המשפט את כלל המידע הרלוונטי לצורך מתן הצו הזמני (תקנה 95(ד)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי).

12. באשר לשיקול הראשון בדבר "ראיות מספיקות לכאורה בקיומה של עילת תביעה", בהתאם לפסיקה, אין בית המשפט נדרש לערוך ניתוח מקיף של הראיות, וכמובן אין בית המשפט מכריע באופן סופי במחלוקת שבין הצדדים. על בית המשפט לבחון, בשלב זה, האם עומדת למבקש עילת תביעה רצינית המתבססת על זכות שלכאורה קנויה לו.

בעניין זה אני מפנה לדבריו של כב' השופט י' שקד בספרו (י' שקד, סדר הדין האזרחי החדש (מהדורה שנייה, 2020)), בעמ' 488-489; כן ראו לעניין זה החלטת בית המשפט בת"א (מחוזי מרכז) 49389-07-23 טאייב בנייה ותשתיות בע"מ נ' בי אם כוח אדם בע"מ (3.10.2023), פסקה 19 להחלטה והאסמכתאות המובאות שם).

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 23-03-45443 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

13. בכל הנוגע לסעד זמני המבוקש במסגרת תביעה לפי חוק איסור לשון, הוסיפה הפסיקה וקבעה כי סעד כאמור יינתן במקרים חריגים בלבד. נוכח חשיבות האינטרס הציבורי בדבר חופש הביטוי, לא יינתן צו מניעה אלא במקרים חריגים, כל עוד לא הוכחה החבות בגין הפרסום. לעניין זה ראו דברי בית המשפט בע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא (22.10.1989, סעיף 20):

"כפי שראינו, הזכות לחופש הביטוי היא זכות יסוד בשיטתנו. משקלה ניכר. כל עוד לא הוכרעה שאלת האחריות בגין לשון הרע, ידה על העליונה כנגד הזכות לשם הטוב. כל עוד הפרסום אינו אסור, יש ליתן לו את מלוא החופש. מכאן, שאין להגביל את חופש הביטוי בדרך של ציווי לשעה, ובלבד שהנתבע מעלה טענה, שאינה טענת סרק, כי בידי להגן על הפרסום."

14. שני חריגים הוכרו בפסיקה בכל הנוגע למתן סעד זמני בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע:

האחד – היעדר קיומו של "עניין ציבורי" בפרסום;

השני – קיומה של "הגנת סרק" בלבד למפרסם.

15. בהחלטת בית המשפט ברע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרופ' אטינגר, פ"ד נט(3) 308 (2004)) עמד בית המשפט על הנסיבות בהן תיחשב הגנה ל"הגנת סרק" כדלקמן:

"באילו נסיבות נוכל לומר כי מתקיימת למפרסם 'הגנת סרק' ותו לא? שאלה זו הינה שאלה נכבדה, אך מכיוון שבמקרה הנדון סבורה אני כי למבקשים קיימות טענות הגנה המביאות אותם אל מעבר לרף המינימלי של 'הגנת סרק', הרי שניתן להשאיר שאלה זו בצריך עיון. בשולי הדברים אציין כי בניגוד לכללים הנקוטים בידינו באשר לאופן הערכת סיכויי התביעה בבקשות 'רגילות' לסעדים זמניים, הרי שבמקרה של צו למניעת פרסום נדרש מהמבקש רף גבוה הרבה יותר. על המבקש להוכיח כי לא רק שהוא בעל סיכויים טובים לזכות בתביעת לשון הרע שיגיש נגד המפרסם, אלא גם שהמפרסם לא יוכל להעלות בתשובה לתביעה כל טענת הגנה של ממש. הקושי לעמוד בנטל זה אכן מוביל למיעוט של מקרים שבהם יינתן צו מניעת פרסום, אך הן הקושי האמור הן תוצאתו מבוססים על ערכי היסוד הטבועים בשיטתנו, ובמרכזם הצורך להגן על חופש הביטוי."

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 45443-03-23 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

כץ ראו לעניין זה דברי בית המשפט ברע"א 2780/24 פלוני נ' רשת מדיה בע"מ

(8.4.2024):

"הנטל מוטל על מי שמבקש למנוע את הפרסום, ומדובר בנטל כבד. על המבקש להוכיח כי הגנת המפרסם היא הגנת סרק וכי הוא לא יוכל להעלות בתשובתו כל טענת הגנה של ממש; או שאין עניין לציבור בפרסום. במילים אחרות – 'מקבילית הכוחות' אותה על בית המשפט לבחון כל אימת שמתבקש צו מניעה זמני, נוטה, בבקשות שעניינן במניעה מראש של פרסום – לכיוון המפרסם. על רקע זה יש לבחון את טענות הצדדים".

[לעניין זה ראו גם: רע"א 21942-11-24 איתמר בן גביר נ' רשת מדיה בע"מ (10.11.2024); ת"א (שלום קריות) 15494-12-23 נור סואעד נ' פאני מולצ'נוב (13.5.2024)]

ומכאן לענייננו.

16. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לאור המתווה הנורמטיבי שהונח לעיל, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, מכל אחד מהטעמים הבאים:

א. כאמור, הסעד הזמני נועד להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי, כמו גם ביצועו הראוי של פסק הדין, לו תתקבל התביעה. בענייננו, אין קשר בין הפרסומים שמבקשת מידרג לאסור (וצורפו לבקשה) לבין אלה בגינם הוגשה התביעה. מדובר בעשרות פרסומים שפורסמו לאחר הגשת התביעה, ואשר לא התבקש במסגרת התביעה כל סעד בעניינם.

בנסיבות אלה, אין לומר כי הצו המבקש נדרש לשם הבטחת זכויות מידרג במהלך ההליך המשפטי או ביצועו הראוי של פסק הדין לו תתקבל תביעת מידרג;

ב. הבקשה מתייחסת באופן כללי לעשרות פרסומים.

כאמור, פרסומים אלה אינם נושא התביעה שהגישה מידרג וממילא לא ניתן לקבוע האם הגנת התובע בעניינם הנה הגנת סרק אם לאו.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 23-03-45443 ירון כץ נ' מידרג-דרוג ספקי שרות בישראל בע"מ

מידרג אף לא פירטה ביחס לכל אחד מהפירסומים את הביטויים הפוגעים ;

ג. בשים לב לשלב המקדמי בו מצויה התביעה ולכך שטרם נשמעו ראיות הצדדים, לא ניתן לקבוע ממצאים לעניין משקל טענת ההגנה של התובע.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף נוכח מעמדו של חופש הביטוי, מחד גיסא, וכלליות הסעד המבוקש, מאידך גיסא.

17. מכל אחד מהטעמים שנמנו לעיל ומכולם כאחד, דין הבקשה להידחות.

יחד עם זאת, מומלץ לתובע לשקול האם הוא עומד על המשך הפרסומים נוכח הודעת מידרג כי מדובר לגישה בפרסומים פוגעניים, כוונתה להגיש כתב תביעה בגינם וכמות הפרסומים בהם מדובר (ובאופן נגזר, סכום התביעה הצפוי).

18. משנדחתה הבקשה, תשלם מידרג לתובע הוצאותיו בסך 2,000 ₪.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ה, 11 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

סיגלית מצא, שופטת

